

**CURTEA SUPREMĂ DE JUSTIȚIE
DECIZIE**

12 iunie 2013

mun. Chișinău

Colegiul penal în următoarea componență:

Președinte – Petru Ursache,

Judecători – Elena Covalenco și Iurie Diaconu,

examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău, din 26 decembrie 2012, declarat de către inculpatul

***Bocearov Andrei Oleg**, născut la 09 iulie 1987, domiciliat în mun. Chișinău, str. Aeroport 2 ap. 5.*

Date privind termenul de examinare a cauzei:

1. prima instanță: 04.01.2012 - 23.03.2012.

2. instanța de apel: 06.06.2012 – 26.12.2012.

3. instanța de recurs(ordinar): 16.05.2013 – 12.06.2013.

CONSTATĂ:

1. Prin sentința Judecătoriei Botanica mun. Chișinău, din 23 martie 2012 inculpatul Bocearov A., a fost condamnat, în baza art. 186 alin. (2) lit. c), d) Cod penal, stabilindu-i-se pedeapsa de 3 ani închisoare, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip închis.

În baza art. 85 Cod penal, la pedeapsa stabilită s-a adăugat parțial pedeapsa stabilită prin sentința Judecătoriei Botanica mun. Chișinău din 11 august 2011, stabilindu-i-se pedeapsa definitivă de 6 ani închisoare, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip închis.

Dispusă încasarea de la inculpatul Bocearov A., în beneficiul părții vătămate Crudu N., a prejudiciului material în sumă totală de 1200 lei.

2. Pentru a pronunța sentința, instanța de fond, în baza materialului probator administrat în cauză, a reținut că în perioada de timp din 16.05.2011, orele 19.00, până la 17.05.2011, orele 07.30, inculpatul Bocearov A., aflându-se pe bd. Dacia nr. 60/8, mun. Chișinău, urmărind scopul sustragerii bunurilor altei persoane, deteriorând ușa, a pătruns în depozitul din piața „Roada Gliei”, de unde a sustras pe ascuns un cântar electronic, cauzând astfel părții vătămate Crudu N. un prejudiciu material considerabil.

Acțiunile respective, au fost încadrate în baza art. 186 alin. (2) lit. c), d) Cod penal.

3. Sentința nominalizată a fost atacată cu apel, în termen, de către inculpatul Bocearov A., prin care a solicitat casarea sentinței, rejudecarea cauzei în modul

stabilit pentru prima instanță și pronunțarea unei noi hotărâri, potrivit căreia să-i fie aplicată o pedeapsă mai blândă, non-privativă de libertate, pe motiv că nu este de acord cu pedeapsa numită și dorește încheierea unui acord de împăcare cu partea vătămată.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 26 decembrie 2012, a fost admis parțial apelul inculpatului, casată sentința în partea stabilirii pedepsei definitive, potrivit căreia, Bocearov A. a fost condamnat în baza art. 186 alin. (2) lit. c), d) Cod penal, stabilindu-i-se, conform prevederilor art. 84 alin. (4) Cod penal prin cumul parțial al pedepselor aplicate, i s-a stabilit pedeapsa definitivă de 5 ani 6 luni închisoare, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip închis.

5. În motivarea soluției adoptate, instanța de apel a indicat că, instanța de fond, în baza probelor legal administrate și verificate în ședința de judecată, le-a dat o apreciere justă potrivit art. 101 Cod de procedură penală din punct de vedere al pertinentei, utilității, concludenței, veridicității lor; a stabilit cu certitudine toate aspectele de fapt și de drept și just a calificat acțiunile inculpatului Bocearov A. în baza art. 186 alin. (2) lit. c), d) Cod penal și, ținând cont de caracterul și gravitatea infracțiunii săvârșite, motivul și scopul, personalitatea vinovatului, circumstanțele atenuante și cele agravante, circumstanțele cauzei, instanța de apel a conchis că, instanța de fond corect i-a aplicat inculpatului pedeapsa sub formă de închisoare, însă incorect a aplicat prevederile art. 85 Cod penal, deoarece fapta în cauză a fost comisă până la pronunțarea sentinței Judecătoria Botonica din 11 august 2011, prin care i-a fost stabilită pedeapsa de 4 ani închisoare, pentru comiterea infracțiunii prevăzute de art. 187 alin. (2) lit. f) Cod penal.

Colegiul penal a menționat faptul că, potrivit recomandărilor Colegiului penal al Curții Supreme de Justiție, împăcarea părților la etapa apelului nu se admite.

6. Decizia instanței de apel a fost atacată cu recurs ordinar de inculpatul Bocearov A, în temeiul prevăzut de art. 427 alin.(1) pct. 5), 10) Cod de procedură penală, prin care a solicitat casarea acesteia, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri, prin care: *„să fie aplicată o pedeapsă mai blândă”*, pe motiv că instanțele de fond nu au luat în considerație faptul că inculpatul, a intenționat asupra reparării integrale a prejudiciului cauzat părții vătămate și încheierea unui acord de împăcare cu aceasta, cât și faptul că, a contribuit activ în cadrul urmăririi penale la stabilirea adevărului.

7. Examinând admisibilitatea în principiu a recursului nominalizat în baza materialelor cauzei și motivelor invocate, Colegiul penal concluzionează că, acesta urmează a fi declarat inadmisibil din următoarele considerente.

Conform prevederilor art. 424 alin. (2) Cod de procedură penală, instanța de recurs examinează cauza numai în limitele temeiurilor prevăzute în art. 427 Cod de procedură penală, care în mod obligatoriu trebuie să fie invocate de recurent.

Potrivit art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, hotărârile instanței de apel, pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel doar în temeiurile prevăzute de lege.

Conform art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, instanța de recurs examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat împotriva hotărârii

instanței de apel, este în drept să decidă asupra inadmisibilității acestuia în cazul în care constată că este vădit neîntemeiat.

În pct. 18 din Hotărârea Plenului CSJ a RM nr. 9 din 30.X.2009 „*Cu privire la judecarea recursului ordinar în cauza penală*”, este atenționat că instanța de recurs controlează dacă s-a aplicat corect dreptul față de faptele constatate de către instanța de apel și dacă faptele au fost constatate respectându-se normele de drept material sau procesual.

Sub acest aspect Colegiul penal, atestă că, instanța de apel la judecarea cauzei în ordine de apel nu a comis careva erori de drept.

Colegiul penal, reține că, instanțele de judecată, verificând probele administrate legal de către organul de urmărire penală și verificate în ședințele de judecată, cu respectarea prevederilor art. 100 alin. (4) Cod de procedură penală, le-au dat o apreciere justă potrivit art. 101 CPP, din punct de vedere al pertinentei, utilității, concludenței, veridicității și coroborării reciproce, stabilind cu certitudine toate aspectele de fapt și de drept, astfel ajungând la concluzia corectă cu privire la vinovăția în comiterea, de către Bocearov A. a infracțiunii prevăzute de art. art. 186 alin. (2) lit. c), d) Cod penal, fiindu-i aplicată o pedeapsă privativă de libertate.

Recurentul consideră decizia instanței de apel neîntemeiată numai în partea stabilirii pedepsei, doar prin prisma temeiului de casare prevăzut la pct. 5) și pct. 10) alin. (1) al art. 427 Cod de procedură penală, deci, calificarea acțiunilor inculpatului ne fiind contestate, astfel în privința calificării acțiunilor inculpatului Bocearov A. în baza art. 186 alin. (2), lit. c), d) Cod penal, instanța de recurs nu se va expune, luând în considerație că criticile formulate de autorul recursului, nu au nici o tangență cu recunoașterea inculpatului vinovat de săvârșirea infracțiunii imputate.

Astfel, decizia recurată de inculpatul Bocearov A, este criticată prin prisma temeiului de casare prevăzut la pct. 5) alin. (1) ale art. 427 Cod de procedură penală, invocând drept argument faptul că: *”... a avut intenția de a încheia un acord de împăcare cu partea vătămată și de a-i restitui prejudiciul cauzat, însa aceasta nu s-a prezentat la judecarea cauzei în instanța de fond și cea de apel.”*

Analizând temeiul de casare menționat, Colegiul reține că, o hotărâre judecătorească este supusă casării, în temeiul acestui punct când cauza a fost judecată în primă instanță sau în apel fără citarea legală a unei părți sau care, legal citată, a fost în imposibilitate de a se prezenta și de a înștiința instanța despre această imposibilitate.

Instanța de recurs, consideră că argumentul nominalizat nu poate fi obiectul discuției deoarece, potrivit art. 412 alin. (5) Cod de procedură penală, neprezentarea părților legal citate în instanța de apel nu împiedică examinarea cauzei.

De asemenea, potrivit art. 109 alin. (2) Cod penal, împăcarea este personală și produce efecte juridice din momentul pornirii urmăririi penale și până la retragerea completului de judecată pentru deliberare.

În sensul acestui articol, acordul de împăcare trebuie să fie explicit, expres, iar nu dedus din anumite împrejurări și trebuie să includă angajamentele asumate de părți, modalitățile și termenele de realizare a acestora. Mai mult, împăcarea poate avea loc doar dacă ambele părți (făptuitorul și persoana vătămată ori reprezentanții ei legali) consimt liber acest fapt.

Raportând prevederile normei date la situația în cauză, Colegiul penal conchide că temeiurile prevăzute în pct. 5) alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală nu și-au găsit confirmare, iar argumentele recursului contravin materialelor de fapt ale cauzei.

Cu referire la invocarea de către recurent a faptului precum că: *”a avut intenția de a încheia un acord de împăcare cu partea vătămată și de a-i restitui prejudiciul cauzat, însa aceasta nu s-a prezentat la judecarea cauzei în instanța de fond și cea de apel.”*, Colegiul reține că, în cadrul cercetării cauzei în instanța de fond, inculpatul Bocearov A. a declarat că nu recunoaște vina în comiterea infracțiunii susținând că este nevinovat (f.d. 87- 88) și careva cereri în vederea încheierii unui acord de împăcare inculpatul nu a înaintat. Lipsa intenției inculpatului de a recupera prejudiciul cauzat și de a încheia un acord de împăcare s-a confirmat și prin declarațiile părții vătămate Crudu N. depuse, în instanța de fond (f.d. 85).

În acelaș context, în cadrul examinării cauzei în instanța de apel, inculpatul Bocearov A. a declarat că : *„Nu am avut ocazia de a mă împăca cu partea vătămată și nici nu am încercat împăcarea cu partea vătămată la examinarea cauzei în prima instanță.”* (f.d. 147).

Totodată, Colegiul reține că potrivit prevederilor art. 230 Cod de procedură penală, termene în procesul penal sînt intervale de timp în cadrul cărora sau după expirarea cărora pot fi efectuate acțiuni procesuale conform prevederilor prezentului cod. În cazul în care pentru exercitarea unui drept procesual este prevăzut un anumit termen, nerespectarea acestuia impune pierderea dreptului procesual și nulitatea actului efectuat peste termen. Dacă o măsură procesuală nu poate fi luată decât pe un termen prevăzut de lege, expirarea acestuia impune încetarea efectului acestei măsuri.

În sensul acestui articol, Colegiul conchide că, acordul de împăcare trebuia să intervină cel târziu pînă la retragerea completului de judecată pentru deliberare.

Înculpatul Bocearov A, a criticat decizia instanței de apel și prin prisma temeiului de casare prevăzut la pct. 10) alin. (1) ale art. 427 Cod de procedură penală.

Colegiul apreciază acest argument ca fiind neîntemeiat, pe motiv că instanța de apel just a stabilit că, la aplicarea pedepsei definitive inculpatului, instanța de fond incorect a aplicat prevederile art. 85 Cod penal, deoarece fapta în cauză a fost comisă pînă la pronunțarea sentinței Judecătoriei Botanica din 11.08.2011 prin care i-a fost stabilită pedeapsa de 4 ani închisoare.

Totodată Colegiul a statuat că instanța de apel, corect a analizat gravitatea infracțiunii săvârșite, motivul și scopul acesteia, personalitatea vinovatului, circumstanțele atenuante și cele agravante și a apreciat just influența pedepsei aplicate asupra corectării, reeducării vinovatului, precum și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni, stabilindu-i în baza art. 84 alin. (4) Cod penal, pedeapsa definitivă, în formă de închisoare pe un termen de 5 ani 6 luni, cu executare acesteia în penitenciar de tip închis.

Colegiul constată că, pedeapsa definitivă, astfel cum a fost individualizată de instanța de apel, corespunde atât principiului proporționalității, cât și scopului prevăzut în art. 61 Cod penal, și se apreciază ca dozată corespunzător atât cuantumul, cât și modalitatea de executare a pedepsei aplicate.

Din conținutul deciziei instanței de apel, este vădit că, hotărârea adoptată la capitolul stabilirii categoriei și termenului pedepsei, cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția.

Din acest punct de vedere Colegiul conchide că, de fapt, în cauză nu s-a comis eroarea de drept prevăzută în pct. 10) alin. (1) al art. 427 Cod de procedură penală la care face referință recurentul, deci, nu persistă temeiul de casare a soluției adoptate, pedeapsa inculpatului fiind aplicată de către instanța de apel în limitele legii.

Față de considerentele ce preced, Colegiul penal constată, că instanța de apel, la examinarea apelului declarat, a respectat cerințele art. 101, 414, 417 Cod de procedură penală, în legătură cu ce nu se constată prezența temeiurilor prevăzute de art. 427 alin. (1) pct. 5), pct. 10) Cod de procedură penală.

Rezumând din cele expuse, Colegiul conchide că, temeiul prevăzut de pct. 5) și pct. 10) alin. 1) art. 427 Cod de procedură penală la care indică autorul recursului, nu este aplicabil din punct de vedere al prezenței erorilor de drept, care ar fi temei de implicare a instanței de recurs în sensul casării deciziei instanței de apel și potrivit legii, se impune inadmisibilitatea acestuia, ca fiind vădit neîntemeiat.

Potrivit art. 24 alin. (2) Cod de procedură penală, instanța judecătorească nu este organ de urmărire penală, nu se manifestă în favoarea acuzării sau a apărării și nu exprimă alte interese decât interesele legii.

Prin urmare, odată ce recursul de pe rol, este vădit neîntemeiat, el urmează a fi declarat inadmisibil.

9. Conform art. 431, 432 alin. (1), (2) pct. 4), alin. (3) Cod de procedură penală, Colegiul penal -

D E C I D E:

Inadmisibilitatea recursului ordinar, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău, din 26 decembrie 2012, declarat de către inculpatul Bocearov A., ca fiind vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă, pronunțată integral la 19 iunie 2013.

Președinte	/semnat/	Petru Ursache
Judecători	/semnat/	Elena Covalenco
	/semnat/	Iurie Diaconu
Copia corespunde originalului. Judecător		Petru Ursache

CURTEA SUPREMĂ DE JUSTIȚIE
DECIZIE
DISPOZITIV

12 iunie 2013

mun. Chișinău

Colegiul penal în următoarea componență:

Președinte – Petru Ursache,

Judecători – Elena Covalenco și Iurie Diaconu,

examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău, din 26 decembrie 2012, declarat de către inculpatul

Bocearov Andrei Oleg, născut la 09 iulie 1987, domiciliat în mun. Chișinău, str. Aeroport 2 ap. 5.

Date privind termenul de examinare a cauzei:

1. prima instanță: 04.01.2012 - 23.03.2012.

2. instanța de apel: 06.06.2012 – 26.12.2012.

3. instanța de recurs(ordinar): 16.05.2013 – 12.06.2013.

În conformitate cu prevederile art. 431, 432 alin. (1), (2) pct. 4), alin. (3) Cod de procedură penală, Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție,

DECIDE :

Inadmisibilitatea recursului ordinar, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău, din 26 decembrie 2012, declarat de către inculpatul Bocearov Andrei, ca fiind vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă.

Decizia motivată se va pronunța la 19 iunie 2013.

Președinte

Petru Ursache

Judecători

Elena Covalenco

Iurie Diaconu